

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 Ps 239466 25 Pž
Zenica; 20.01.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici, građansko vijeće sastavljeno od sudija: Nina Makivić, kao predsjednica vijeća, Ramo Ljevaković i Jasmina Begović-Devović, kao članovi vijeća, u parničnom postupku tužioca ENERGY TRADE d.o.o. Usora, ul. Srednja Omanjska bb, kojeg zastupa Advokatsko društvo „Alemdar Brkić“ d.o.o. Tešanj, ul. 1. marta br. 1, Tešanj, protiv tuženog JP ELEKTROPRIVREDA BiH d.d. Sarajevo, ul. Vilsonovo šetalište br. 15, Sarajevo, radi naknade materijalne štete, vrijednost spora 179.693,15 KM, odlučujući o žalbi tužioca podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Zenici broj 43 0 Ps 239466 23 Ps od 06.10.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj 20.01.2026. godine, donio je

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužioca koji glasi: „Obavezuje se tuženi Javno preduzeće Elektroprivreda BiH d.d. - Sarajevo, da tužiocu ENERGY TRADE d.o.o. Usora isplati, na ime naknade materijalne štete, iznos od 179.693,15KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 16.10.2023. godine, (dan nastanka štete) do isplate, kao i da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 19.571,79 KM, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.“

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio tužilac, pobijajući istu u cjelini, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima postupka, sa prijedlogom da drugostepeni sud preinači pobijanu presudu, na način da usvoji tužbeni zahtjev i obaveže tuženog na naknadu troškova postupka ili istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno postupanje.

U odgovoru na žalbu tuženi navodi da tužilac subjektivno tumači odredbe ugovora, a prvostepeni sud pravilno cijeni da se izvršavanje obaveza iz ugovora ima računati od momenta dobivanja pravosnažnog rješenja za građenje, pa predlaže da se žalba odbije kao neosnovana.

Ispitujući prvostepenu presudu po žalbi na osnovu člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine FBiH, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) - ZPP-a, u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti, drugostepeni sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora u ovom postupku, prema tužbenom zahtjevu tužioca istaknutom u tužbi od 22.12.2023. godine je naknade štete, koju tužilac potražuje u visini 179.693,15 KM zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka. U tužbi navodi da je sa tuženim dana 01.04.2022. godine zaključio Ugovor broj 314083/2020 o uređenju međusobnih odnosa i

finansiranju izgradnje elektroenergetskih objekata za priključenje u posebnoj zoni. Navedenim Ugovorom definisan je i predmet Ugovora kao uređenje međusobnih odnosa i finansiranja elektroenergetskih objekata u posebnoj zoni za potrebe priključenja na srednjonaponsku distributivnu mrežu objekta PROIZVODNI OBJEKAT FNE ENERGY 4 koji se gradi na području Tešanj, Jelah Polje bb, Jelah-Polje. Elektroenergetski objekti koji su predmet Ugovora su preciznije definirani kao: priključni KB 10(20) kV SN vod na principu ulaz - izlaz, izveden kablom tip: XHE 49-A, 3x(1x150125 mm² 12/24 kV, za potrebe priključenja fotonaponske elektrane FNE ENERGY 4, srednjonaponsko 10(20) kV susretno postrojenje i povezivanje FNE Energy 4 u SCADA i AMM sistem, a bliži podaci o elektroenergetskim objektima su sadržani u Prethodnoj elektroenergetskoj saglasnosti broj 314083/2020, izdatoj 09.12.2020. godine koja čini sastavni dio Ugovora. Članom 3. Ugovora definisana je obaveza tužioca, kao nosioca investicije, da uplati naknadu za priključenje u ukupnom iznosu od 163.636,20 KM sa definisanim rokovima, dok je od dana uplate ukupnog iznosa definiran početak roka od 270 dana u kojem roku tuženi treba da izvrši sve ugovorene obaveze i to kako je to definirano članom 7. Ugovora. Tužilac navodi da tuženi nije ispoštovao ugovornu obavezu, odnosno nije u roku od 270 dana od dana uplate cjelokupne naknade, 29.07.2022. godine, izvršio obaveze definirane članom 7. Ugovora kako bi se ostvarili uslovi da tužilac kao nosilac investicije podnese tuženom zahtjev za izdavanje elektroenergetske saglasnosti i zaključenje ugovora o priključenju. Tužilac smatra da je opravdano očekivao priključenje i puštanje u rad fotonaponske elektrane za proizvodnju električne energije na dan 01.05.2023. godine, odnosno kašnjenjem izvršenja ugovorne obaveze, pa smatra da mu je od strane tuženog tužiocu je nanesena šteta u vidu izmakle dobiti u utuženom iznosu. Tužilac je dana 05.04.2023. godine podnio Zahtjev za elektroenergetsku saglasnost za proizvođača, a koji Zahtjev je tuženi Zaključkom broj 03-83-1-9150-1/23, od 09.05.2023. godine odbio kao preuranjen, žalba žalbu na Zaključak je od strane Regulatorne komisije za energiju u Federaciji BiH — FERK usvojena. Predmetna fotonaponska elektrana je puštena u rad tek 17.10.2023. godine, pa tužilac tvrdi da je za period od 01.05. do 17.10.2023. godine pretrpio štetu u vidu izgubljene dobiti koju tužbom potražuje.

Svoje pravo tužilac traži po osnovu člana 151. stav 1 Zakona o obligacionim odnosima (Sl. list SFRJ broj: 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, Sl. list RBiH broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i Sl. novine FBiH broj 29/03 i 42/11) - ZOO-a, koji propisuje da ko drugome prouzrokuje štetu dužan je istu nadoknaditi, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice. Ista se traži shodno članu 155. istog zakona u vidu izmakle koristi, a zbog neispunjenja ugovorne obaveze.

Među strankama nije sporno da su bile u ugovornom odnosu povodom, a koji se odnosi na uređenje međusobnih odnosa i financiranje izgradnje elektroenergetskih objekata za priključenje u posebnoj zoni za potrebe priključenja na srednjonaponsku distributivnu mrežu objekta PROIZVODNI OBJEKAT FNE ENERGY 4 koji se gradi na području Tešanj, a što proizilazi i iz Ugovora broj 314083/2020 o uređenju međusobnih odnosa i finansiranju izgradnje elektroenergetskih objekata za priključenje u posebnoj zoni.

Također je nesporno da je tužilac, kao nosilac investicije tuženom 29.07.2022. godine uplatio ukupan iznos od 163.636,20 KM, a što je utvrđeno i na osnovu Potvrde o prijemu naloga za plaćanje iznosa 163.636,20 KM, kod ProCredit Bank, od 29.07.2022. godine, zaprimljen i izvršen 29.07.2022. godine u 13:24 sati.

Nesporno je da su tužilac, kao proizvođač i tuženi, kao operator distributivnog sistema - ODS 25.09.2023.godine zaključili Ugovor broj 447486/2023 o korištenju distributivne mreže, kojim se uređuje međusobni odnosi ugovornih strana o korištenju distributivne mreže na koju

je proizvođač priključen na osnovu Elektroenergetske saglasnosti broj 447486/2023 izdata 06.09.2023. godine i Ugovora o priključenju, a što je utvrđeno i na osnovu Ugovora broj 447486/2023 o korištenju distributivne mreže od 25.09.2023. godine.

Također je nesporno da su tuženi, kao snabdjevač i tužilac, kao kupac 06.10.2023. godine zaključili Ugovor o snabdijevanju električnom energijom na tržišno snabdijevanje broj ST-7-7586/2023, kojim ugovorom se uređuje snabdijevanje električnom energijom i obračun i fakturisanje usluga korištenja mreža prema utvrđenim uslovima korištenja distributivne mreže Operatora distributivnog sistema, definisanje odnosa, prava i obaveze između snabdjevača i kupca koji ima status kvalifikovanog kupca električne energije, a što je utvrđeno i na osnovu navedenog Ugovora.

Nesporno je da je dana 16.11.2023. godine predmetna fotonaponska elektrana je puštena u rad, a što je utvrđeno i na osnovu Zapisnika o trajnom priključenju br 03-86-8-24191-1/2023 od 23.11.2023. godine

U dokaznom postupku pred prvostepenim sudom provedeni su predloženi dokazi, pa su saslušani zastupnika po zakonu tužioca – direktor Antonijo Erceg i svjedoci A. M. i A. I., provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku elektrotehničke struke Hasanić Mirsad, dipl. el. inž. iz Maglaja te izvršen uvid uvidom i pročitani materijalni dokazi kako je navedeno u prvostepenoj presudi (treća i četvrta stranica).

Nisu osnovani navodi žalbe da prvostepeni sud nije cijenio sve dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, u skladu sa članom 8. ZPP-a, jer je prvostepeni sud vršio takvu ocjenu u skladu sa navedenom odredbom i članom 123. stav 2. istog Zakona, cijeneći i pravila o teretu dokazivanja iz člana 126. istog Zakona i prvostepena presuda u svom obrazloženju sadrži sve što propisuje član 191. stav 4. ZPP-a, radi čega se može preispitati po žalbi.

Zastupnik po zakonu tužioca Antonio Erceg je naveo da je on lično potpisao ugovor o uređenju međusobnih odnosa i finansiranju izgradnje elektroenergetskih objekata, te da je zaprimio predračun za uplatu naknade u skladu sa članom 3. navedenog ugovora. Istakao je po njegovom nalogu izvršena isplata cjelokupnog iznosa po predračunu 29.07.2022. godine, te da nije bilo prigovora od strane tuženog, niti povrata sredstava. Dalje navodi, da je rokovi puštanja u rad postrojenja od dana izvršene uplate 29.07.2022. godine na osnovu roka ovog člana 9, te da je tek 07.10.2022. godine uvidio mogućnost da se ti rokovi neće ispoštovati iz razloga što je tek tad tužena uputila dopis za izdavanje saglasnosti Općini Tešanj. Prema prethodnoj elektroenergetskoj saglasnosti bili su kao investitor bili u obavezi da pribavie i izgrade trafo i stanicu za fotonaponsku elektranu tužioca, međutim, prilikom uplate cjelokupnog iznosa nije imao pravosnažno potrebno odobrenje za izgradnju trafostanice za izgradnju fotoelektranu tužioca već je dana 24.01.2023. godine dobio građevinsku dozvolu za izgradnju navedene trafostanice, a dana 22.05.2023. godine dobio je upotrebnu dozvolu. Istakao je da je navedena trafostanica izgrađen otprilike mjesec dana nakon građevinske dozvole iako je dana 22.05.2025. godine dobio tek upotrebnu dozvolu te smatram da je navedena činjenica nije bilo smetanje da tuženi obavi javnu nabavku te nabavi dalekovod. Potvrđuje prijem obavijesti br. 03-82-3-3406-1/2023 od 16.02.2023. godine i obavijest br 03-82-3-7999-1/2023 od 19.04.2023. godine kojim se obavještava o postojanju prepreka, odnosno zastoja u pribavljanju potrebne dokumentacije.

Svjedok A. M. u svom iskazu je naveo da je u momentu priključenja fotonaponske elektrane tuženog obavljao funkciju tehničkog direktora Podružnica Elektrodistribucija Zenica

i da je bio upoznat sa svim aktivnostima u cilju priključenja elektroenergetskog objekta vlasništvo tužioca. Da li prilikom izvođenja tih aktivnosti došlo do poteškoća u pribavljanju određenih saglasnosti od strane nadležnih organa ističući da bi izveli jedan ovakav objekat potrebno je prvo obezbjediti svu neophodnu dokumentaciju u skladu sa Zakonom o građenju na nivou Kantona i u tu svrhu potrebno je pribaviti sve saglasnosti od nadležnih preduzeća i agencija koje su nadležne za izdavanje istih, kao i riješiti imovinsko pravne odnose za zemljište gdje se gradi taj objekat. U toku izdavanja saglasnosti bilo je određenih vremenskih perioda i zastoja koje su uticale na vremenski rok dobivanja i urbanističke i građevinske dozvole koji je u nadležnosti Elektroprivrede BiH. Postupak javne nabavke koji je pokrenuo tuženi za nabavku srednjenaponskog bloka u tom trenutku imao je žalbu jednog ponuđača. Upoznali su investitora i sa istim su i otišli sa njegovim izvođačem u skladište u Radakovo da vidi koja vrsta bloka je potrebna za ugradnju u trafostanicu preko koje se priključuje ova fotonaponska elektrana. Nakon toga investitor nas je upoznao a nakon što je provjerio tadašnje stanje od dobavljača opreme u BiH, da nije u mogućnosti nabaviti taj srednjenaponski blok. Ističe da nakon uplate od strane investitora nisu ispunjeni uslovi da Elektrodistribucija počne sa podnošenjem zahtjeva za odobrenje građenja i nabavke potrebne opreme iz razloga što je predviđeno da se naknada za priključenje plaća u dvije rate i to iz razloga kako bi nakon prve uplate mogli dobiti potrebna odobrenja za građenje i nabaviti potrebnu opremu, a imajući u vidu da u tom trenutku ne znaju da li će postrojenje dobiti potrebne dozvole. Tek nakon što se pribavi potrebne dozvole započinje se sa nabavkom opreme, te je izvođač radova dužan isplatiti drugu ratu. Tačno je da uplata novčane naknade uslov za izgradnju predmetnog objekta. Misli da je postupak radi nabavke SN bloka pokrenut u aprilu 2023. godine. Obzirom na tip trafo stanice koju je investitor odnosno njegov izvođač projektirao odgovarala je samo jedna vrsta specifičnog srednje naponskog bloka s obzirom na raspoložive dimenzije u predmetnoj trafo stanici, imali su informaciju da je rok za isporuku minimum od 12-15 mjeseci jer je ta roba tražena na tržištu. Istakao je da u maju mjeseci 2023. godine nije znao da će nabavke SN bloka trajati najmanje od 12-15 mjeseci iz razloga što se nikad ne zna koliko će bilo koji postupak trajati, te da u tom momentu nije znao da li će biti žalbi dobavljača ili slično.

Podnosilac žalbe se poziva i na iskaz svjedokinje A.I., međutim iz istog ne proizilaze činjenice koje upućuju na pravo tužioca. Ova svjedokinja je navela da je u vrijeme poduzimanja mjera i aktivnosti na priključenju fotonaponske elektrane ENERGY trade, kao i sada bila zaposlena na poziciji rukovodilac Službe za rješavanje imovinsko pravnih odnosa, pri sektoru za investicije. Da lično nije vodila predmet u postupku pribavljanja i građevinske dozvole za priključni kabal za trafo stanicu u vlasništvu tužioca, ali da je kao rukovodilac službe bila upoznata u svim aktivnostima koju je vodila kolegica E.K, kao stručni saradnik za rješavanje imovinsko-pravnih odnosa. Koliko joj je poznato svaki taj ugovor ima definisane obaveze i jedne i druge strane u smislu šta je obaveza investitora, a šta je obaveza Podružnice Elektrodistribucije Zenica. U članu 5. stav 1. alineja 2. stoji da investitor treba da izvrši drugi dio uplate od 50% i da dostavi pravosnažno rješenje. Dakle isto znači kao dva uslova da bi počeli rokovi da teku odnosno rok od 270 dana kako je navedeno u članu 9 ugovora. Odmah po uplati 29.07.2022. godine Podružnica je pokrenula aktivnosti na izradi idejnog rješenja izgradnji trafo stanice tužioca, a koje pribavlja druga služba i to služba za pripremu investicija, a nakon što joj Služba za imovinsko pravne odnose potvrdi da su načelno riješeni imovinsko pravni odnosi za izgradnju elektroenergetski objekta koji su u obavezi izgradnje Elektrodistribucije Zenica. Ističe da je prilikom poduzimanja tih aktivnosti došlo do određenih poteškoća odnosno zastoja, u konkretnom slučaju bilo je zastoja pribavljanja urbanističke saglasnosti, a o čemu je bio obaviješten investitor putem obavijesti od 16.02.2023. godine i 19.04.2023. godine, a koji zastoji nisu uticali na blagovremenost u smislu ispunjenja obaveza

od strane tuženog, roka od 270 dana, jer investitor je kako joj je poznato pribavio pravosnažno rješenje o odobrenju za gradnju za trafo stanicu 08.02.2023. godine, a od kad po pravilu teče rok od 270 dana za izvršenje njihove obaveze, dakle, za realizaciju ovog objekta. Podružnica Zenica je pribavila odobrenje za građenje za objekte koji su u obavezi podružnice 26.05.2023. godine otprilike nekih 3 mjeseca nakon što je investitor pribavio odobrenje za izgradnju svoje trafo stanice. Ako bi se uzeli u obzir zastoje koji su se desili u postupku pri obavljanja urbanističke i drugih dozvola za pribavljanja građevinske dozvole onda bi rok za priključenje se znači dodatno produžio za taj period zastoja. Dalje navodi da je na sastanku održanog 06.06.2023. godine sa predstavnikom tužioca, već bio pribavljeno odobrenja za građenje za objekte koji su bili u obavezi Podružnice Zenica. Investitor je urgirao na rješavanju postupka te tražio da se nađe rješenje te je investitor predložio da sam nabavi dio trafo stanice, koja bi se privremeno koristilo do okončanja javne nabavke. Ističe da Služba za pripremu investicija dostavlja tehničko rješenje sa elaboratom katastarske obrade trase tj naznakom parcela kojim je planiran izgradnja elektroenergetskih objekata. Služba za imovinsko pravne odnose identificira sve parcele i vidi da li se radi o svim parcelama, privatnih lica pravnih lica ili se radi o parcelama kojima gazduju i upravljaju drugi nadležni organi kao na primjer, vodu, ceste šume koji zahtijevaju poseban postupak pribavljanja dozvole. Svjedokinja je navela da je pojam riješeni imovinsko pravni odnosi relativan zavisno da li se radi o parcelama vlasništva fizičke ili pravne osobe gdje je riješeno sa građevinskom dozvolom i kada potpišu vlasnici tih parcela, a što se tiče parcela sa vodnim dobrom cestama ili šumama riješeno podrazumijeva i pribavljanje i drugih dozvola.

Uvidom u Ugovor broj 314083/2020 o uređenju međusobnih odnosa i finansiranju izgradnje elektroenergetskih objekata za priključenje u posebnoj, zaključen 21.07.2022. godine između ENERGY TRADE d.o.o. Usora, kao nosilac investicije i Javnog preduzeća Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. – Sarajevo, kao operator distributivnog sistema, utvrđeno je da je u navedenim ugovorima predmet ugovora uređenje međusobnih odnosa i financiranje izgradnje elektroenergetskih objekata za priključenje u posebnoj zoni za potrebe priključenja na srednjenaponsku distributivnu mrežu objekta PROIZVODNI OBJEKAT FNE ENERGY 4 koji se gradi na području Tešanj.

Obrazlažući prvostepenu presudu prvostepeni sud je naveo i druge odredbe ugovora (članovi od 2.-12. i 14.). Sam tužilac je trebao potražujući vrstu štete zbog neizvršenja ugovorne obaveze navesti koje su ugovorne obaveze zbog kojih je nastala šteta povrijeđene, a ćemo navesti isključenje odgovornosti za štetu navodeći sadržinu člana 9. i 10. ugovora koje isključuju odgovornost ugovornih strana za štetu.

Podnosilac žalbe navodi da je ispunio sve svoje ugovorne obaveze umjesto da tvrdi i dokazuje da tuženi nije ispunio osvoje određene ugovorne obaveze koje su uzrok nastanka štete. Također se u žalbi poziva i na član 5. (rok za završetka svih radova) i član 9., ali iz navedeni odredba ne proizilazi odgovornost tuženog.

Odredbom člana 9. Ugovora propisano je da će se Radovi iz Ugovora izvoditi prema usaglašenoj dinamici između ugovornih strana, a rok za završetak svih radova je 270 dana po izvršenoj uplati ukupnog iznosa naknade za priključenje u posebnoj zoni prema članu 5. ovog Ugovora. U rok utvrđen u stavu 1) ovog člana ne računaju se zastoje u aktivnostima na koje ugovorna strana nije mogla uticati (odobrenja za trasu/lokaciju i za građenje elektroenergetskih objekata, rješavanje imovinsko-pravnih odnosa, pribavljanje saglasnosti za prokopavanje javnih površina i sl.), o čemu je dužna pravovremeno obavijestiti drugu ugovornu stranu. Ugovorne strane su saglasne da se u slučaju nastanka okolnosti navedenih u prethodnom stavu

ovog člana ili drugih opravdanih okolnosti koje sprječavaju ODS-a ili Nosioca investicije da izvrši obaveze iz ovog Ugovora u roku iz stava 1) ovog člana (npr. postupak javne nabavke i sl.), izradi aneks na ovaj Ugovor, kojim će se utvrditi novi rokovi ili novi tehnički uslovi priključenja sa novim rokovima ili raskine ovaj Ugovor.

U toku postupka je utvrđeno da je tuženi vodi postupak javne nabavke opreme, pa iz tr činjenice proizilazi da ti zastoji se ne mogu računati u protek roka za koji je odgovorna ugovorna strana, pa su navodi žalbe u pogledu prekoračenja roka za koga podnosilac žalbe i ne navodi kada počinje teći neosnovani. U suštini tužilac traži štetu ne iz razloga što ugovor nije ispunjen nego iz razloga što nije ispunjen kad aje on smatrao da treba biti. Sam podnosilac žalbe navodi da da se ne može tražiti raskid ugovora u fazi potpune realizacije.

Odredbom člana 10. Ugovora propisano je da ni jedna strana nije odgovorna za neispunjenje ugovorenih obaveza ukoliko je izvršenje tih obaveza spriječeno višom silom. Pod višom silom se podrazumijevaju događaji i okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti u vrijeme zaključenja ugovora, izbjegli ili otkloniti u toku realizacije istog i koje onemogućavaju izvršenje ugovornih obaveza, a pod uslovom da iste ne podrazumijevaju krivicu ili nemar ugovorne strane. Pod događajima i okolnostima iz prethodnog stava smatraće se naročito: rat, poplava, požar, generalni štrajk i slični događaji. Ukoliko dođe do pojave događaja i okolnosti koje se u smislu ovog Ugovora mogu smatrati višom silom, ugovorna strana koja se poziva na višu silu, je dužna na način koji je u datoj situaciji jedino moguć, odmah obavijestiti drugu ugovornu stranu o tom stanju i njegovim uzrocima, a najkasnije u roku od tri dana od dana nastanka više sile uputiti obavijest drugoj ugovornoj strani i pisanim putem. Ugovorna strana koja se poziva na višu silu će nastaviti sa izvršavanjem svojih obaveza iz Ugovora sve dok je to u razumnoj mjeri izvodivo. U slučaju nastupanja događaja i okolnosti koji se mogu smatrati višom silom u smislu ovog člana Ugovora, nemogućnost ugovorne strane da ispuni bilo koju od svojih ugovornih obaveza neće se smatrati razlogom za raskid ugovora ili neispunjavanjem ugovorne obaveze, ukoliko je: a) preduzela sve potrebne mjere predostrožnosti i potrebnu pažnju, kako bi izvršila svoje obaveze u rokovima i pod uslovima iz ovog Ugovora i b) obavijestila drugu ugovornu stranu o nastupanju više sile na način definisan u stavu 4) ovog člana Ugovora i preduzetim mjerama na otklanjanju štetnih posljedica dejstva više sile.

Prvostepeni sud se pozvao na odredbe ZOO-a koje se odnose na štetu, konkretno član 154. stav 1., član 155. i 158, te član 189. stav 1., 2. i 3. i citirao sadržinu navedenih odredaba, te obrazložio da je za postojanje štete potrebno da su ispunjene zakonske pretpostavke: da je prouzrokovana protivpravnom radnjom ili propuštanjem, da se radnja ili propuštanje mogu pripisati u krivicu štetnika, da postoji uzročna veza između radnje, odnosno propuštanja, da korist nije ostvarena, da postoji određeni stepen izvjesnosti da bi bila ostvarena (redovan tok stvari), kao i propuštenost osnova po kome bi bila ostvarena. o kojim uslovima, koji samo ako su kumulativno ispunjeni dovode do odgovornosti za naknadu izgubljene koristi, odlučuje sud u svakom konkretnom slučaju.

Tužilac tužbeni zahtjev za naknadu štete zasniva na činjenici da tuženi nije radove izvršio u roku od 270 dana, kako je propisano ugovorom, da je tužilac izvršio svoju obavezu plaćanja ugovorene cijene u roku, te da mu je uslijed kašnjenja u završetku radova pričinjena šteta u izmakloj koristi.

Uvidom u Rješenje o odobrenju za izgradnju broj 06-19-2-1984/23 od 23.05.2023. godine, sud je utvrdio da je Služba za katastar, urbanizam i imovinsko-pravne poslove Općine Tešanj na osnovu zahtjeva-odobrenja za građenje JP „Elektroprivreda“ d.d. Sarajevo,

Produžnica „Elektro distribucije“ Zenica broj 06-26-11-4984/22 od 18.10.2022.godine izdala dana 23.05.2023.godine odobrenje za izgradnju priključnih 10(20)kV kablova i ugradnja susretnog postrojenja u KTS „ENERGY TRADE“ preko katastarskih parcela navedenih u Identifikaciji i spisku katastarskih parcela broj 06-26-11-4984/22 od 18.10.2022.godine, predviđena glavnim projektom „Izgradnja priključnih 10(20) kv kablova i ugradnja susretnog postrojenja u KTS „ENERGY TRADE“ Tešanj, šifra projekta TD-3228 izrađenom od strane JP „Elektroprivreda“ d.d. Sarajevo, Produžnica „Elektro distribucije“ Zenica.

Iz Rješenja o urbanističkoj saglasnosti broj 06-19-1-3646/21 od 06.03.2023. godine, sud je utvrdio da je Služba za katastar, urbanizam i imovinsko-pravne poslove Općine Tešanj na osnovu zahtjeva JP „Elektroprivreda“ d.d. Sarajevo, Produžnica „Elektro distribucije“ Zenica broj 06-26-11-4984/22 od 18.10.2022.godine izdala dana 06.03.2023.godine izdala urbanističku saglasnost za izgradnju priključnih 10(20)kV kablova i ugradnju susretnog postrojenja u KTS „ENERGY TRADE“ preko katastarskih parcela navedenih u identifikaciji i spisku katastarskih parcela broj 06-26-11-4984/22 od 18.10.2022.godine.

Članom 99. ZOO-a propisano je da se odredbe ugovora primjenjuju se onako kako glase (stav 1.); pri tumačenju spornih odredbi ne treba se držati doslovnog značenja upotrijebljenih izraza, već treba istraživati zajedničku namjeru ugovarača i odredbu tako razumjeti kako to odgovara načelima obligacionog prava utvrđenim ovim zakonom (stav 2.). Tužilac se poziva i na presudu Vrhovnog suda FBiH broj 58 0 Ps 256948 25 Rev od 04.06.2025. godine, ali odredbe ugovora su jasne i ne treba im posebno tumačenje, pa na nejasne tužilac i ne upućuje.

Imajući u vidu naprijed citirane zakonske odredbe i utvrđeno činjenično stanje, proizilazi da rok za završavanje svih radova od 270 dana ima se računati u skladu sa odredbom člana 5 Ugovora, na način da se navedeni rok računa nakon plaćanja naknade za priključenje u ukupnom iznosu od 163.636,20 KM i dostavljanja pravosnažnog odobrenja za građenje objekta koji je predmet priključenja, imajući u vidu da je članom 5. Ugovora jasno definisano da se 50% naknade iz člana 3. stav 1) Ugovora plaća na račun JP Elektroprivrede d.d. – Sarajevo, Produžnica „Elektro distribucije“ ZENICA najkasnije (30) dana od dana dostavljanja pravosnažnog odobrenja za građenje objekta koji je predmet priključenja.

Neosnovani su navodi tužilac da se za završavanje svih radova od 270 dana računa od dana 29.07.2022. godine kao dana izvršene uplate ukupnog iznosa naknade za priključenje u posebnoj zoni u iznosu od 163.636,20 KM, imajući u vidu da je u suprotnosti sa utvrđenim činjeničnim stanjem. Pored toga tužilac svoje tvrdnje nije ničim dokazao, a što je bio u obavezi u smislu odredbi člana 7., a u vezi sa članom 123. ZPP-a, kojim je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvoditi dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a koji su u konkretnom slučaju izostali.

Dakle, u konkretnom slučaju je rok za završavanje svih radova od 270 dana se počeo računati od dana 23.05.2023. godine, kao dana dostavljanja pravosnažnog odobrenja za građenje objekta koji je predmet priključenja. Kako je rok za završavanje svih radova od 270 dana se počeo računati od dana 23.05.2023. godine to je tuženi pao u docnju sa danom 17.02.2024. godine.

Pored toga u rok za završetak svih radova je 270 dana tuženi shodno odredbi člana 9. Ugovora ne računaju se zastoji u aktivnostima na koje ugovorna strana nije mogla uticati (odobrenja za trasu/lokaciju i za građenje elektroenergetskih objekata, rješavanje imovinsko-pravnih odnosa, pribavljanje saglasnosti za prokopavanje javnih površina i sl.), o čemu je dužna

pravovremeno obavijestiti drugu ugovornu stranu, a što je tuženi učinio i to sa Obavijesti broj: 03-82-3-3406-1/2023 od 16.02.2023. godine, Obavijesti broj 03-82-3-7999-1/2023 od 19.04.2023. godine i dana 14.06.2023. godine i na sastanku održanog 06.06.2023. godine o čemu ne sačinjen Zapisnik sa sastanka, broj: 03-82-3-11542-1/2023, od 14.06.2023. godine.

Imajući u vidu da je dana 16.11.2023.godine predmetna elektrana je puštena u rad, a da je krajnji rok završavanje svih radova bio dana 17.02.2024. godine, pa je prvostepeni sud pravilno odbio tužbeni zahtjev tužioca isplatu naknade štete na ime izgubljene dobiti s obzirom da tužilac radnjama tuženog nije pretrpio štetu u vidu sprečavanja njezinog povećanja.

U svom nalazu i mišljenju od 05.05.2025.godine, vještak elektrotehničke struke navodi da je mišljenja da količina električne energije koja bi se proizvela u fotonaponskoj elektrani „ENERGY 4” u periodu 01.05.2023. do 17.10.2023. godine u vlasništvu firme ENERGY TRADE d.o.o. iznosi: 931052,60 kWh, a da novčani iznos za razmatrani period da je vlasnik FNE „ENERGY 4” isporučivao (prodavao) izračunati iznos električne energije firmi JP EP BiH po ugovoru kako je sklopljen sa istom ovom firmom za period 17.10.2023. do 31.12.2023. godine bi iznosio: 179.693,15KM. Pojašnjavajući svoj nalaz na glavnoj raspravi vještak navodi da je uzeo u obzir sve parametre koji su bili potrebni da bi na osnovu struke i uzimanja podataka od Svjetske meteorološke asocijacije, boravio i na terenu 2 puta, snimao izvedeno stanje a imao je na uvid i glavni projekat predmetne fotonaponske elektrane i njegov izračun sadržane naučne postavke i metodologija izračuna moguće proizvodnje u ovim mjesecima. Ističe da je imao glavni projekat, a ne idejni i tom glavnom projektu odgovara izvedeno stanje a također naglašava da je glavni projekat ovjeren u Općinskom organu za geodetske i imovinsko pravne poslove što je za njega znak da je isti priznat i vjerodostojan. Dalje navodi da je u graficima prikazanim u prilogima nalaza, i inženjeri koji su zaposlenici tužene mogli su to učiti i vidjeti, da su svi efekti temperaturni uglovni i specijalni efekti uzeti u obzir sa tačno navedenim procentima.

Dakle, pravilan je zaključak prvostepenog suda da tužilac nije dokazao da je navodna šteta nastala uslijed odgovornosti tuženog, odnosno da je šteta u uzročno posljedičnoj vezi sa radnjom tuženog, odnosno tužilac je bio dužan dokazati da im je štetu pričinio tuženi po pretpostavljenoj krivnji, a što je bio u obavezi u smislu odredbi člana 7., a u vezi sa članom 123. ZPP-a. Tuženi uopće ne upućuje na konkretne propuste tuženog koji su u uzročnoj vezi sa štetom, jer šteta nije samo tačan matematički izračun vještaka nego pravna kategorija čije uslove za postojanje treba dokazati, a što tuženi nije učinio.

Prvostepeni sud je pravilno odbio zahtjev za isplatu troškova postupka tužioca u iznosu od 19.571,79 KM, u skladu sa članom 386. stav 1. ZIP-a, jer parnicu izgubio u cjelini.

Drugi navodi žalbe nisu od odlučnog značaja da bi se za iste davalo posebno obrazloženje u smislu člana 231. ZPP-a.

Zbog svega navedenog, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostepena presuda, na osnovu člana 224. stav 1. tačka 2) i člana 226. ZPP-a.

Predsjednica vijeća

Nina Makivić